

Η Βαρύτητα των Φύλων

της Μαρίας Πολενάκη

Περιβάλλον και γυναίκα είναι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος, δηλαδή του Α-δάμ. Από τη μία του πλευρά κατασκευάζει τη γυναίκα και από την άλλη του καταστρέφει το περιβάλλον. Κι' εμείς τι κάνουμε;

Αν είστε γυναίκες βγείτε έξω και πιέστε Υπουργεία! Πρέπει νομίζω να μετατρέψουμε τον αγώνα μας για ισότητα σε αγώνα για βαρύτητα! Να δώσουμε ΒΑΡΟΣ στο φύλο μας, να καταλάβουμε ότι από μας εξαρτώνται όλες οι οικολογικές λύσεις. Τις παίρνω λοιπόν μία, μία κατά καταστροφική σειρά:

Πρόβλημα περιβάλλοντος είναι κυρίως τα παιδιά μας, αφού κινδυνεύουν από ένιψ, ναρκωτικά, νέφος και θητεία! Για τα δύο πρώτα τι κάνει π.χ. η κρατική τηλεοπτική ενημέρωση; Είναι από ανύπαρκτη έως εξοργιστική! Χρειάζεται ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ και όχι ενθάρρυνση όπως «χαρείτε το σεξ», ή «τα ναρκωτικά βλάπτουν σοβαρά την υγεία»!! Καλύτερα να μας έλεγαν το ανάποδο, δηλαδή «το σεξ βλάπτει σοβαρά την υγεία», και... «χαρείτε τα ναρκωτικά»! Εξηγούμαι: πρέπει να γίνει ενημέρωση ότι τα ταμπού στο σεξ αντιπροσώπευαν τους κινδύνους κάθε εποχής, και ο νέος κίνδυνος πρέπει να ξαναφέρει τα ταμπού, διότι το πολύ σεξ καταλήγει ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΣ στο θάνατο. Μην πιστεύετε ότι ένα προφυλακτικό τη μέρα την αρρώστια κάνει πέρα, διότι οι Ρώσοι ανακάλυψαν ότι ο ιός υπάρχει και στο σάλιο. Αλλά η τηλεόραση το κρύβει και επιμένει να διαφημίζει το σεξ και να ... καθησυχάζει. Όσο για τα ναρκωτικά, αυτά είναι η απόδειξη ότι όσο εντονότερες οι σωματικές απολαύσεις, τόσο εντονότερος και ο σωματικός γολγοθάς για λόγους ισορροπίας της φύσης. (Βλέπε και πόνους γέννας). Καλά θα κάνει λοιπόν η τηλεόραση να δείχνει σκηνές ΣΤΕΡΗΣΗΣ ναρκωμανών, με σλόγκαν «Χαρείτε τώρα, πληρώστε μετά». Πότε δέχτηκε το Υπουργείο Υγείας τέτοιες πιέσεις από τα γυναίκα Σωματεία; Είμαστε η μόνη χώρα που καθησυχάζει τους νέους μας αντί να τους τρομοκρατεί.

Η εργασία είναι επίσης πρόβλημα περιβάλλοντος αφού το μολύνει. Ν' ασχολούνται λοιπόν οι γυναίκες με τα ωράριά τους, και όχι μόνο με τα ωράριά τους. Όλος ο κόσμος τείνει στη μείωση της εργασίας. Γιατί θα πρέπει εμείς να την αυξήσουμε; Ας είναι όλη μέρα ανοιχτά τα μαγαζιά, αλλά ας εργάζονται περισσότεροι άνθρωποι λιγότερες ώρες, με άλλα ωράρια οι γυναίκες και με άλλα οι άντρες όταν είναι παντρεμένοι, ώστε να μένουν εναλλάξ και οι άντρες σπίτι με τα παιδιά! Πόσο μάλλον που τα σχολεία σταματούν στις δωδεκάμισι, όταν στο εξωτερικό λειτουργούν μέχρι τις πέντε!

Για την αποσυμφόρηση της κυκλοφορίας, πρέπει να δοθούν κίνητρα ώστε να ελαττωθεί η μετάβαση στο κέντρο των ΜΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ γυναικών που τρέχουν στα διάφορα ταμεία και στις δημόσιες υπηρεσίες, και φέρνω ένα πρόχειρο παράδειγμα: Για έγκριση των φαρμάκων όλης της οικογένειας πρέπει να τρέχουν μπρος πίσω στα ασφαλιστικά ταμεία! Τι χρειάζεται η έγκριση αφού υπάρχει η σφραγίδα του γιατρού και τα κουπόνια των φαρμάκων; Για να εξοικονομήσει το ταμείο ένα λαθροκουπόνι στα χίλια, ΠΟΣΑ καυσαέρια και μπουτλιαρίσματα και ουρές στα λεωφορεία δημιουργούνται;

Μετά έχουμε και άλλο «οικολογικό» πρόβλημα, τα προβλήματα κατ' οίκον! Γέροι, άρρωστοι, ανάπηροι, παιδιά, δεν μπορούν να μένουν μόνοι τους, και συνήθως μένουν στο σπίτι ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Να δοθούν κίνητρα για να μένουν ΚΑΙ οι άντρες. Κάθε οικογένεια π.χ. που έχει σπίτι της ένα άτομο «αναγκοειδικό», να έχει φοροαπαλλαγή ή επίδομα, καθώς και μειωμένα ωράρια εργασίας ΚΑΙ για τους άντρες, αρκεί ν' αποδείξουν ότι τις μισές φορές μένουν ΕΚΕΙΝΟΙ στο σπίτι. Και φυσικά, η οικιακή βοήθός σ' αυτές τις περιπτώσεις να θεωρείται είδος πρώτης ανάγκης ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, ώστε να αφαιρείται ο μισθός της από κάθε φορολογία. Το κράτος τελικά ΘΑ ΩΦΕΛΗΘΕΙ οικονομικά αφού θα μειωθούν

οι ανάγκες για γηροκομεία κ.λπ. Θα ωφεληθούν και οι γρηές ΓΥΝΑΙΚΕΣ που είμαστε πάλι ΕΜΕΙΣ. Είναι ζήτημα χρόνου. Το θέμα της θητείας είναι τελικά θέμα γυναικείο αφού οι στρατευμένοι είναι παιδιά ΓΥΝΑΙΚΩΝ. Θάπρεπε λοιπόν να υπάρχουν επιτροπές γυναικών σε όλες τις μονάδες για να ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΝ, με στόχο την αποφυγή καψονιών, αδικιών και αυτοκτονιών.

Και φυσικά, να μην επιτρέπουν τη συμμετοχή των στρατευμένων τους παιδιών σε πολεμικές επιχειρήσεις για την υπεράσπιση ΞΕΝΗΣ χώρας.

Ν' αποφασίζουν επίσης ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ οι στρατιώτες ώστε να υπάρχει στρατιωτική βοήθεια σε σπίτια με μοναχικούς γέρους, ή με άρρωστες μητέρες μικρών παιδιών, να ασκούνται τα αγόρια στην οικογενειακή τους ζωή και φυσικά να καλύπτουν τις απεργίες των απορριματοφόρων. Και μια και μιλάμε για σκουπίδια, αυτά είναι ο δείκτης της υπερκατανάλωσης. Περ μου πόσες σακούλες κατεβάζεις την ημέρα, να σου πω πόσες φορές ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙΣ και οπλοφορείς με καυσαέρια και με το χρήμα που ξοδεύεις σε άχρηστες αγορές προϊόντων που με τη σειρά τους αυξάνουν την παραγωγή των εργοστασίων, και το νέφος. Θα μου πείτε βέβαια, πώς θα ζήσουν όλοι αυτοί που παράγουν; Μα είναι οι ίδιοι με αυτούς που καταναλώνουν. Ανακύκλωση λοιπόν. Αν συνειδητοποιήσουμε ότι δεν χρειάζεται να ξοδεύουμε τόσα λεφτά, τότε δεν πειράζει που θα παράγουμε λιγότερο!

Και προκύπτει η ερώτηση: υπάρχει τρόπος να σωθούμε από τους κινδύνους του περιβάλλοντος και συγχρόνως να ζούμε όπως έχουμε συνηθίσει;

Όχι, δεν υπάρχει. Αυτοί είμαστε σήμερα και για πάντα οι πολίτες του δυτικού κόσμου, κι' αν προτιμούμε να πεθάνουμε παρά να στερηθούμε και την παραμικρότερη υλική μας καλοπέραση, τότε ας πεθάνουμε.